

نخستین «هاسپس» ایران
به همت پروفیسور سید رضا خطیب
در منطقه ما افتتاح شد

هم خانه با بیمار

کمک روزهای آخر

«هاسپس» در بیش از ۱۶۰ کشور وجود دارد، اما در ایران این مرکز وجود نداشت. این مراکز در خارج از کشور از بیمارانی مراقبت می کنند که از بهبود آن ها قطع امید شده و نگهداری شان در منزل برای افراد مشکل ساز است. در صورت ایجاد چنین مراکزی در کشور برخی بیماران لا علاج یا افراد سالمند که امیدی به بهبودی شان نیست، سال ها و روزهای آخر عمر شان را به راحتی می گذرانند و با انجام کمک های دارویی، باری از روی دوش خانواده هایشان نیز برداشته می شود. «هاسپس» زمانی که بیماری به اوج خودش می رسد، خانواده را برای اتفاقی که خواهد افتاد، آماده می کند.

در آمریکا مرخصی هایی داشتیم که نمی توانستیم به لحاظ پزشکی برای شان کاری بکنیم. همیشه فکر می کردم این بیماران باید به جایی بروند که از آن ها پذیرایی شود. به من گفتند جایی به نام «هاسپس» وجود دارد. نتایج «هاسپس» رادر آمریکادیدم، خیلی اثرگذار بود، نه تنها بیمار که خانواده را هم برای شرایط پیش رو آماده می کردند. وقتی پرسیدم، گفتند در ایران نیست. این بود که تصمیم گرفتم چنین جایی رادر ایران و در شهری که به دنیا آمده ام، احداث کنم.

قصدمان همراهی مهربانانه است

این وظیفه هر جامعه متمدن است که راه حل های درمانی کافی را برای بیماران درمان ناپذیر فراهم کند. متأسفانه برخی از این بیماران لا علاج منبع درآمدی برای پزشکان می شوند. برخی پزشکان با اینکه می دانند امیدی به درمان نیست، باز هم با پیشنهاد اعمال جراحی و استفاده از داروهای گران قیمت، هزینه زیادی را به خانواده ها تحمیل می کنند که گاهی کمر اقتصاد یک خانواده را می شکنند. در این میان برخی بیماران هم، بیهوده و با توصیه غلط چنین پزشکانی تمام زندگی شان را می فروشند تا بیماری لا علاجی را درمان کنند و این خیلی دردناک است. ما بارها اندازی این مرکز این گونه بیماران را پذیرش خواهیم کرد و با برخوردی شایسته سعی خواهیم کرد که هم بیمار، سختی کمتری را تحمل کند و هم خانواده اش آسیب کمتری ببیند.

فواید «هاسپس»

بیشتر مردم نمی دانند «هاسپس» چیست و چه خدماتی ارائه می دهد. بنا داریم ۵۰۰ دانشجو را هم در این حوزه تربیت کنیم تا فرهنگش در جامعه گسترش یابد. باور دارم اگر آگاهان این حوزه بتوانند مردم را درباره فواید «هاسپس» آگاه کنند، بعد از مدت کوتاهی همه موافق «هاسپس» خواهند بود. «هاسپس» در ۴۰ کشور مسلمان نشین وجود دارد. آن ها می دانند وجود چنین مرکزی چه کمکی به بیمار و خانواده اش می کند. اگر فوایدش پرسیده شود و آگاهی بخشی صورت بگیرد، مطمئن هستم در ایران هم نتیجه بخش خواهد بود.

دست های تنها

مسئولان هم اگر همچون مردم متوجه خوبی های «هاسپس» شوند، به طور حتم کمک خواهند کرد، اما متأسفانه تاکنون کمکی نشده است. پیگیری های زیادی برای جلب حمایت مسئولان بهداشتی و تصمیم گیر مشهد صورت گرفته است، اما حمایت ها فقط در حد حرف است و هیچکدام از مسئولان

آن طور که باید وارد گود نمی شوند.

در آمریکا و سایر کشورها برای ساخت این گونه مراکز و سایر خدمات خیریه، دولت امتیازهای فوق العاده زیادی در نظر می گیرد تا افراد خیر تشویق به این گونه کارها شوند، اما در کشور ما بخشی از بودجه، که کم هم نبوده، صرف خرید زمین شده، در حالی که به عقیده من شهرداری یا وزارت بهداشت باید زمینی را به صورت رایگان برای این کار به بنیاد می داد. در این صورت اعتبار خرید زمین، صرف ساخت بهتر و مجهزتر کردن «هاسپس» می شد.

کمک هایی که سخت می رسد

ساخت «هاسپس» هزینه زیادی داشت؛ اثری زیادی هم می خواست. فقط برای کلنگ زنی چنین مرکزی در کشورمان حدود چهار سال صرف شده تا مجوزهای لازم از وزارت بهداشت گرفته شود. از سوی دیگر نیز با وجود تحریم های بی شمار تحمیل شده به کشورمان، دو کویل در آمریکا به مدت پنج سال تلاش کرده اند تا امکان انتقال و ارسال هزینه های اولیه ساخت این مرکز از آمریکا به ایران فراهم شود. من از دولت آمریکا تقاضا کردم که اجازه دهد به ایران پول بفرستم. آن ها موافقت کردند، اما کار به این راحتی ها نبود و زمان زیادی طول کشید تا اولین کمک به ایران برسد. زمانی که رئیس جمهور جدید آمریکا (ترامپ) آمد، نمی دانستم چه اتفاقی می افتد. شرایط تغییر کرده بود. این شد که ۸ ماه طول کشید تا بتوانیم اولین کمک مالی را در این دوره داشته باشیم، اما نمی دانم بار دوم کی خواهد بود. نمی شود پیش بینی کرد.

مشهد بهترین «هاسپس»

باید بگویم نتیجه کار خیلی خوب شده است. بچه های بنیاد خیلی زحمت کشیده اند. واقعاً بهترین هاسپسی است که من تاکنون در تمام دنیا دیده ام. امیدوارم «هاسپس» مشهد بتواند به مشهدی ها کمک کند. همچنین انتظار دارم دیگر شهرها از مشهد و اقدامش الگو بگیرند تا «هاسپس» های دیگری هم در کشور داشته باشیم.

وقتی که پزشک هم خانه بیمار می شود

تا کدی می کنم که «هاسپس» پایان راه نیست. ما نمی خواهیم بیماران مرکز گمان کنند که به خط پایان رسیده اند؛ برعکس تلاش و هدف ما در راستای تقویت روحی، روانی و ایجاد امید به زندگی و خارج کردن بیماران صعب العلاج از انزوا و گوشه نشینی و از همه مهم تر تسکین درد آن هاست. «هاسپس» بیمارستان نیست، بلکه یک خانه و پاتوق است که خدمات پزشکی ارائه می دهد. هر بیمار می تواند آنچه را که دوست دارد، از آلبوم عکس گرفته تا مبل و تخت خوابش، همراه خود به این مرکز بیاورد و حتی اتاقش را در مدت اقامت با سلیقه خود تزئین کند. از مصاحبت با دوستان و نزدیکان خود لذت ببرد، در حالی که پزشکانی شبانه روز مراقب او هستند. ما حتی در «هاسپس»، آشپزخانه ای را در نظر گرفته ایم تا چنانچه بیمار هوس غذای دلخواهی را داشت، همراه او بتواند به راحتی آن را برای او تهیه کند. مشاوره های مذهبی، مشاوره های پزشکی، مشاوره های حقوقی، برگزاری کلاس های آموزشی، گل کاری، موسیقی، آبدردمانی، آرت تروپای، هنر درمانی، فیزیوتراپی و دندان پزشکی از دیگر خدمات این مرکز است که بنابه شرایط بیمار به او ارائه می شود.